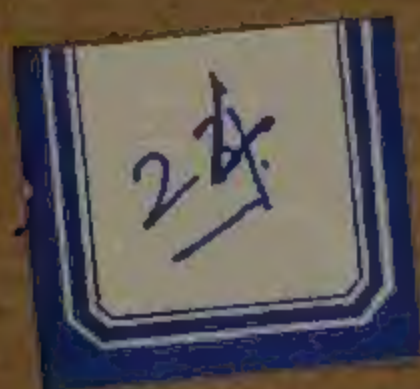

Janan Sakhi Manuscript
Dec. No 8495, P. V. L.

also

काही विराम

G. B. Singh

4F Model Tam

Extracts from MS. Sakhi
in P. University Library

G. B. Singh

4F Model Tam

(Labore)

ਸਾਖੀ ਪਟਨ ਫਰੀਦ | L. 535 to L. 556

ਕੇਸਰ ਨਿਰੰਕਾਰਨਾਮ | 28 unnumbered leaves, between
ਲ. 412 & 413

ਬਾਣੀ ਬਿੰਦਾਸੀ | L. 1 to 78

ਪੰਨਾ ਸਾਖੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਬਿਰ ਸਿੰਘ | A different book

Panjab University Library Accn. No 8495
Jama Sahib MS. —
Guru Nanak is returning from Uch
L. 535 to L. 556 || ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ||

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ੧ ॥

ਗੋਸਤਿ ਮੇਖ ਬਰਮਾਰੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤੇਈ।

* He is said to be 7 ft. in descent from St. Joris, actually he was 14 ft.
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇ ਬਾਜਾ ਸੰਧੂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਰੀ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਦੇ
ਦਿਹ ਮਾਇਆ॥ ਮਾਏ ਮਾਏ ਉਦਿਆਨ ਦਸਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਧ ਦਿਹ
ਦੇ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਬਾਜਾ॥ ਪਰਹੁ ਮਾਏ ਮੇਖ ਫਰੀਦ ਦੇ॥
ਮਦ ਪੰਥਿ ਰਿਨ ਰਹਿੰਦੇ॥ ਦੋਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਫਰੀਦ ਦਿਹ ਮਾਏ
ਵੇਰੇ ਤੇ॥ ਪਰਹੁ ਰਾ ਪੀਰ ਮੇਖ ਫਰੀਦ॥ ਦੀ ਉਨਾਰ ਮੇਖ
ਬਰਮਾਰੀ ਬਾਜਾ ^{ਖਿਫ} ਗੁਰੂ॥ ਮੇਖ ਬਰਮਾਰੀ ਰਾ ਗੁਰੀ ਖੁਦਾ ਦਿ ਰਾ
ਪਿਆਰ॥ ਜਰਹੀਆਂ ਰੁਨਹੁ ਮਾਇਆ ਸੀ॥ ਪੀਰ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਨਾਨਕ॥ ਰਮਾਨ ਰਹੇਸ ਖੁਦਾ ਦਿ ਰਾ ਪਿਆਰ॥ ਨਰਹੀਆਂ
ਰੁਨਹੁ ਮਾਇਆ ਸੀ ਖੁਦਾ ਦਿ ਰਾ ਪਿਆਰ॥ ਖੁਦਾ ਦਿ ਦੀ ਬਰ
ਮਾਨਤਾ ਬਾ॥ ਜਰਹੀਆਂ ਰੁਨਹੁ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਨੋਰ
ਮਿਠਤ ਦਿਬ ਦਿਤਾ: ਮਨੋਰ॥

Reading
differently
ਮਾਏ ਪਰੀ, ਕਰਮ ਮਾਧ, ਉਪਰਿ ਨਿਖਿ ਤੀਤੁ॥

* He was fleeing separately not parallel with

him and did not join Sathguru Hari Ke-pattan
the story is old x Dictated by Shri
to old

ਦੇਰੇ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕ ਦੁਆ ਕਾਨੇ ॥ ੧੦ ॥

ਤਾਂ ਕਾਥੇ ਨਾਨਕ ਮਾਪੇਹੁ ਖਿਆਨ ਨਾਨ ਜਨਕ ਕਹਿਆ
 ਤਾਂ ਉਨ ਮੇਖ ਬੁਝਾ ਦੇ ਮਰੀਦ ॥ ਜਰਹੀਆ ਮਾਪੇ
 ਪੀਰ ਦੇ ਜੰਗਾ ਨੇ ਰੁਗਰਾ ਜੀ ॥ ਉਨ ਸਹਿਆ ॥ ਜੁਠੇ
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੰਥਿ ਮਾਇਆ ॥ ਆਇ ਕਹਿ ਰਚਤ ਪੰਥ
 ਨਹਿਯਾਂ ॥ ਦੁਆਇ ਜਨਮ ਕਰੇ ਬੰਨ੍ਹ ਰਾ ਅਰਜ ਕੀਤੁ
 ਬਿ ਪੀਰ ਜਨਾਮਤੀ ॥ ਖਿੰ ਬੰਤੁ ਮੈ ਕੇ ਰੁਤ ਪੁਨਾਈਐ ॥
 ਤਾਂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਿਆਨ ਨਾਨਿ/ਆਖਿ ਪੁਨਾਇ ^{explanation} ॥ ਜੇ
 ਫਕੀਰ ਪਰਾਇ ਦੇ ਪਿਆਰ ॥ ਮਾਪੇ ਪਈ ॥ ਆਪੇ
 ਕਰਮ ॥ ਆਪੇ ਜੇਖਨਗਾ ॥ ਬਿਅ ਮਾਖਨ ਨੇ
 ਨੇ ਬੰਦਾ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਖਰਾਇ ॥ ਅਤੇ ਕਰਮ ਜੇ
 ਬੰਦ ਦੇ ਬਾਬ ਨਿਖੀ ॥ ਮੈ ਦਿਹੁ ਭੀ ਆਪੇ ਖਰਾਇ ॥
 ਤੇਰੇ ਦੁਆ ਜਾਨੀਐ ਮੈ ਕਿਯਾ ਕਹਿ ਜਾਨੀਐ ॥ ਜੇ ਦਿਹੁ
 ਖਰਾਇ ॥ ਦਿਹੁ ਬੰਦਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕਹਿਆ ॥ ਜਿ ਖਾਨਕ
 ਖਾਨਕ ਦਿਹੁ ਪਰ ਰਹਿਆ ॥ ਜੇ ਮਰੁ ਠਾਈ ॥ ਤੇ ਕੋਈ
 ਜਾਨੁ ਤੇ ਜੇਰਾਈ ॥ ਤਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥
 ਆਪੇ ਮੈਦਰ ਆਪੇ ਮਾਹਿਬ ॥ ਬਿਨਾ ਦਿਕਸ ਬੀ ਦੁਆ
 ਨਾਮੀ ਕੋਈ ॥ ਜਗ ਕਰਾ ਦੇਰੇ ॥ ਤਾਂ ਓਹ ਫਕੀਰ

Kalender
Anoop Singh, Noida
Digitized by
Panjab Digital Library

ਆਖੇ ਪੀਰ ਦੀ ਆਇਆ ਹੈ। ਆਇ ਰਹੇ ਆਖਿਓ ਪੀਰ
 ਜਨਮਤਿ ਏਕ ਨੇ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀ ਤਿਰੁ ਦੇਖਿਆ ਹੈ॥ ਜੇ
 ਅੰਨ ਖਰਾਇ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਹੈ। ਆਨੰਦ ਪੁਰਾਤ ਉਸ
 ਸੇ ਏਕ ਨਾਪ॥ ਜਿਨਿ ਤਿਰੁ ਜਾਤ ਹੈ ਸੇ ਤਕਿ ਆਨੰਦ
 ਨ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਪੀਰ ਵੰਗਿਆ ਬਹੁ ਕਮਾਨ॥
 ਵਿਖਾ ਤਿਰੁ ਖਰਾਇ ਦੀ ਸੁਰਤਿ॥ ਤਾ ਕਮਾਨਿਕ ਰਿਸਾ
 ਪੀਰ ਜਨਮਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਰੁ ਖਰਾਇ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਹੈ। ਅੰਨ
 ਖਰਾਇ ਦੀ ਹੈ। ਤਬ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਪੀਰ ਵੰਗਿਆ। ਜੇ
 ਬਹੁ ਸੰਤ ਜਬਾਬ ਨ ਘਿਨ ਦੇਖ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਸ॥ *next page*
 ਜੇ ਇਸ ਜਬਾਬ ਦਾ ਸੁਆਸ ਕਿਤੇ ਸੁ। ਤਾ ਓਹ ਹਰ ਤਾ ਕਾ
 ਕੰ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਜੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਸੁ ਤਾ ਕੁਝ ਕੁਝ ਹੈ। ਤਬ
 ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਵੰਗਿਆ॥ ਸੇਖਰ॥ ਖਬਰ ਖਰਾਇ ਦੀ ਪੁਰਿਸ਼ਾਦ
 ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਰਹਿ ਰਹੀ॥

ਕੇਹਨਾ ਸੇਦੀ ਕੇਹਨਾ ਰਹੀ॥

ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿ ਤਕਿ ਸਾਹਿਬ ਹੈ॥ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀਤਿ। ਨਾਨਕ
 ਤਿਰੁ ਅਤਿਰੁ ਆਖੇ ਹੈ ਨਿ ਆਨਾ ਦਿਸੀ ਹੈ॥ ਅਤੇ
 ਮਸਤਕਾਨ ਆਖਿਓ ਹੈ ਨਿ ਜ ਆਨਾ ਸੀ ਦਿਸ ਸੰਤੀ ਹੈ॥
 ਵਿਖਾ ਖਰਾਇ ਇਕ ਰਹੀ ਦੇਖਿ॥ ਸੀ ਕੇਹਨੇ ਰਹਿ ਦਿਸ

ਰਮੀਯੇ । ਤਬ ਦਿਓ ਬੰਤੁ ਜੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਏ

ਜੇਕਰ ਭਾਗ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਮਾਇਆ । ਮਾਇ ਕਰਿ ਮਾਇਓ
ਜਿ ਸਤਗੁਰੀ ਮੇਰੇ ਪੀਰ ਤੇਰੇ ਬੰਤਿ ਉਪਰਿ ਬੰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥

ਉਚਾਰੇ ਜਬਾਬ ਦਾ ਸੁਆਲ ਮੈਂ ਕੁੰ ਮਿਸੈ । ਤਾ ਭਾਗ ਨਾਨਕ
ਰਹਿਅ ਜਿ ਮਾਇ ਰਿਖਾ ਰਿਓ ਖਰਾਦਿ ਦੇ ਪਿਆਰੇ

ਜੇਬਾਬ ਮਹਿਮਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਉਨਿ ਖਾਰਮੁ ਬੰਤਿ ਮਾਖ ਬੁਨਾਇ

ਭਾਗ ਨਾਨਕ ਬੰਤ ਦਾ ਸੁਆਲ ਮਾਇਆ ॥ ਸਮੀਪਤ
ਦੇ ਉਪਰਿ ॥ ਸੰਨੇਰ ॥ ਦਾ ਜਬਾਬ

ਦਿਕਾ ਜਾਗਿਬ ਤਿਕਾ ਹਰ ॥

ਤਿਕੇ ਜੇਦ ਆ ਹਰ ॥ ਸੰਨੇਰ

ਦੁਆ ਕਾਰੇ ਸਿਮਰੀਯੇ ਜੇਯੇ ਤੇਮਰ ਜਗਦਿ ॥

ਤਿਕੇ ਸਿਮਰੇ ਨਾਨਕ ਜਨ ਬਲਿ ਰਹਿਅ ਮਾਇ ॥ ੩ ॥

ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਰਹਿਅ ॥ ਸੰਨੇਰ ਨੇ ॥ ਜਿ

ਪੀਰ ਮੇਰੇ ਜਾ ਤੂੰ ਦੁਹਾ ਨੇ ਗਾਨਾ ॥ ॥ next page

ਤਾ ਤ ਖਰਾਦਿ ਨਾਨਿ ਦਿਸਾਨ ਹਾਤੀ ॥ ਦਿਕੇ ਜਾਗਿਬ ਹਈ

ਦਿਕ ਹਰੇ ਹਈ ॥ ਤਿਕੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ॥ ਦੁਜੇ ਕੁੰ ਰੇ

ਦਰ ॥ ਦੁਆ ਮੰਨਿਹਿ ਕਰਿ ॥ ਦੁਆ ਮਾਰ ਨਿਦਾ ॥ ਨਿਸਕਾ

ਜੇਬਾ ਮੇਰਾ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਤੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ॥ ਜੇ ਸਤਗੁਰ ਜੀਅ

ਕੇ ਸਾਖਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਤੁੰ ਪਿਘਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਗ ਮਨਹਿ
ਕਹਿ ਕਠਿਨ ਤਿਰੁ ਕਠਿਨ ਮੁਖਿ ਮਾਨ ॥ ਸਭਨਾ ਦਿਨ ਦਿਨ
ਖਰਾਇ ॥ ਇਹ ਜਨਕੁ ਰਾ ਜਬਾਬ ਰਾ ਜਮਾਨੁ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਸੇ ਚਰਿ ਓਹੁ ਮੁਹੀਰੁ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਨੇ ਰਾ
ਗਾ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਆਇਕਰ ਜਾਇਹ
ਬੈਠ ਪਹਿਓਸਿ ॥ ਤਾ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਮਨਕਰ ॥ *new leaf 539*
ਖੁਸੀ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਮੁਹੀਰੁ ਆਖਿਓਸਿ ॥ ਜੇ ਬਚਾ ਕਰੁ
ਸਾਖਿਓ ਕਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਚਾ ਹਿੰਦੁ ਦਿਨਿ ਬਹਤਿ ਮਨਮਤਿ ॥
ਤਾ ਮੁਹੀਰੁ ਕਹਿਅ ਪੀਰ ਸਨਮਤੀ ਤਨੁ ਮਤਿ ਤੇਸਨੀ ॥
ਜਿਓ ॥ ਤਿਓ ॥ (*Both talking like two morons*)
ਤਾ ਪੀਰ ਕਹਿਅ ਬਾਹੁ ਮਿਨ ਦਿਨ ਖਰਾਇ ਬਹਿਅ ॥
ਸੇ ਤਕੁ ਕੁ ਪਾਤੇ ॥ ਨਿ ॥ ਪੁਰੁ ਬਾਹੁ ਮੈ ਕੁੰ ਪਿਨ ਦੇਖੁ
ਓਖਾਉ ॥ ਮੈ ਓਖਰਾ ਵੀਰਾ ਕੰਗੀ ॥ ਤਾ ਮੁਹੀਰੁ ਕਹਿਅ ਪੀਰ
ਸਨਮਤੀ ਕੁਨਾ ਬੀਦ ॥ ਤਾ ਪੀਰ ਸੁਖਦਾਸ ਨਿ ਅਸਕਹਿ ਓਖਿ
ਤਹਿਅ ॥ ਓਖ ਮੁਹੀਰੁ ਕੰ ਮੋਗ ਕਰਾ ਰਹਿਅ ॥ ਜਿਥੇ ਗੁਰੁ
ਨਾਨਕ ਆਗਾ ॥ ਤਿਥਾਉ ਆਇਆ ॥ ਪੀਰ ਆਦੇਰ ਜੀ ਕਹਿਅ ॥
new page ਸੁਖਦਾਸ ਹੁ ਓਤਹਿ ਕਹਿ ਮਾਖਿਓਸਿ ॥
ਸੇਖ ਕਹਿਅ ਯਾਰ ਸਨਮਾਨੇਰੁ ਬਗ ਖਰਾਇ ਸਰ ਰਥਿ ॥
ਦਰਗਾਹ ਕਠਿਨੁ ਦੇਖ ਮਾਖਿ ਤਖਾਉ ਸਰ ਮੈ ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ॥ ਛਾਪੜਾ ॥

ਸਰ ਮਨਾਈ ਖੇਖ ਦਰਸਾਇ ਪੈਰਨ ਸਰੀਆ ॥

ਕੋਠੇ ਕੁਛਾ ਭੇਖ ਫਿਰਿ ਰਹਿਮੀ ਸਰੀਆ ॥

ਪੀਰਿ ਕਹਿਆ ਯਾਰ ਸਨਾਮਾ ਜੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਰੀ ਖਰਾਬੇ

ਤਾ ਸਰ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ, ਪੀਰੀ ਅਸਮਾਮਾ ਜੇਕ, [ਪਿਆਰੇ] ॥

ਆਖੀਏ ਪੀਰੀ ਜਗਤ ਫਗਨੀ ਤਈ। ਕੀਧ ਨਿਰਜ

ਤੋ ਜੀਓ ਅਖੀ ਜੀਏ ਦੀਰਾ ਪੀਰ ਤੇ ਦਿਆ ॥

ਓ ਰੁਏ ਰੁਏ ਰੁਏ ਰੁਏ ਰੁਏ ਰੁਏ ਰੁਏ ਰੁਏ ॥ 540

ਗਏ ਗਿਏ ਬਹੁਤ ਤਾਇ ਕਰ। ਪੀਰ ਦਿਵਾਦਾਨੇ ਦੁਹਾਏ ॥

(not understood. All these lines should have

come before. It means that the copyist

has wrongly copied these portions from

the MS before him, since he places

first and then those which ought to

come earlier) ਪੀਰ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇਨ ਉਪਰਿ ਬੈਠੇ

ਦਿਰਠੇ। ਬਾਬੇ ਦਾ ਮਖ ਪੁਰਖ ਦਿਨਾ ਅਤੇ ਪੀਰ ਦਾ ਮਖ

ਕੋਧ ਦਿਨਾ। (This was the proper Hindu & Moham

attitude) ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ, ਪੀਰ ਜੀ! ਤੁਧਾ

ਸੱਤਰ॥ ਪਾਹ ਦੀ ਭੀਪਿ ਦਿਵੇਸ ਪਿਰ ਨਿਤ ਸਾਰ ਸਮੇਂ॥

ਨਾਨਕ ਮਿਸਰਿਗਾ ਦਿਸ ਨ ਜਗਦੀ ਜਿ ਨੀਅਤਿ ਰਸ ਕੇਰੇ
ਤਿਸਰਾ ਪਰਮਾਰਥ:- (as in Guru Nanak himself explains)

ਜੇ ਏ ਸੇਖ ਜੀ ਕਿਤ ਕਾਰਨ ਤੁੰ ਕਪੜੇ ਘੜਦਾ ਹੈ। ਕਿਤ
ਕਾਰਨ ਤੁੰ ਰਿਗਦੀਆ ਪਾਹ ਹੈ। ਕਿਤ ਕਾਰਨ ਪਾਹ ਦਿਸਦੀਆ
ਮਾਧਨ ਦੁਛਿਰਾ ਹੈ। ਦਿਨੀ ਗਲੀ ਖੁਦਾ ਨਾਹੀ ਪਾਈਰਾ
ਸਿਰਕਰ ਮੁਹਾਰ ਪਾਈਰੀ ਹੈ। ਸੇਖ ਜੀ ਪਾਹ ਬੈਠਿਆ
ਉਦਿਆ ਸਿਰਕਰ ਥਾਇ ਹਰਾ ਹੈ। ਸਿਰਕਰ ਸਬਰੀ ਦਿਰ
ਹਰਿਆ॥ ਅਤੇ ਸਾਪਨਾ ਦਿਸ ਥਾਇ ਰਹਿਮੇ॥ ਤੁੰਦੀ ਦੇਸੀ
ਕੀਤੇ ਖੁਦਾਇ ਨਾਹੀ ਮਿਸਰਾ। ਸੇਖ ਜੀ! ਜੇ ਸੱਤਰ ਤ ਪਾਹਿ
ਤੁੰਦ ਮਾਤ ਮਰ ਦੇ ਦਸ ਤੁੰਦੇ (੨੨) ਤਿਸ ਮੋਹਤਿ ਸਾਧ
ਕੀ॥ ਤਾ ਸਾਧਮ ਮੋਹਤਿ ਦੇ ਉਦਿ॥ ਜੇ ਸੇਖ ਜੀ ਮੋਹਤਿ
ਬਰਤਾਰੀ ਤੁੰਦੇ (all. exclamation to the question)
ਸਾਧਮ ਨਾਸਿ ਸਿਰਕਰ ਨਾ ਤੁੰਦਿਸਿ। ਰਕਨ ਤੁੰਦਿਸਿ। ਤਾਂ ਮੋਹਤ
ਬਕਾ ਸਾਰ ਉਦਿ ਸਾਧਮ ਹੀ ਨ ਤੁੰਦੀ। ਸਾਧਮ ਦੀ ਸਾਰ ਨ ਜਤੀਸ।
ਸੇਖ ਜੀ ਉਹ ਮੋਹਤਿ ਸਾਧਮ ਹੀ ਨ ਤੁੰਦੀ। ਜੇ ਸਾਧਮ
ਕਰਕੇ ਸਿਰਕਰ ਦਿਰ ਬਹਿ ਕੇ। ਤਾ ਸਿਰਕਰ ਮੁਹਾਰਿ ਤੁੰਦੇ॥
ਤਾਂ ਸਾਧਮ ਨੇ ਪਾਹ ਬੈਠਿਆ ਪਾਏ॥

ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ / ੧੮੮੫ / 542 ਪੁਰੀਆ ਸਬਰ ਮੁਹਾਰਿ ਦੀ

ਸਰੋਕਾ॥ ਹੰਦੀ ਕੰਤ ਨ ਠਾਹਿੰਗਾ ਦੁਠੀ ਥੀ ਮੁਈ ਆਸ॥
 ਪੰਨ ਕੇਵਰੀ ਕੰਤ ਮਹਿ ਤੈ ਆਹੁ ਕਾ ਮੁਹੀਆਸ॥੧॥
 ਤਿਪਕਾ ਪਾਠਾਹੈ:-

ਤੁ ਜਾਹੁ ਜਾਹੁ ਦੀ ਮਾਧਾਹਿੰਗਿ ਹਿਰੁ ਕਾ ਮੁਹੀਆਸ
 ਕਾਸਿ ਜਿ ਮੁਹੀਆਸ ਕੰਤੀ ਮੁਹੀਆਸੀ ਜਾਹੁ ਕਾਸਿ
 ਕੇ ਜਿਹਾ ਮੁਹੀਆਸ ਕਾਸਿ ਮੁਹੀਆਸੀ ਜਾਹੁ ਕਾਸਿ
 ਤਿਪਕਾ ਪਾਠਾਹੈ:-

ਤੁ ਜਾਹੁ ਜਾਹੁ ਦੀ ਮਾਧਾਹਿੰਗਿ ਹਿਰੁ ਕਾ ਮੁਹੀਆਸ
 ਕਾਸਿ ਜਿ ਮੁਹੀਆਸ ਕੰਤੀ ਮੁਹੀਆਸੀ ਜਾਹੁ ਕਾਸਿ
 ਕੇ ਜਿਹਾ ਮੁਹੀਆਸ ਕਾਸਿ ਮੁਹੀਆਸੀ ਜਾਹੁ ਕਾਸਿ
 ਤਿਪਕਾ ਪਾਠਾਹੈ:-

ਤੁ ਜਾਹੁ ਜਾਹੁ ਦੀ ਮਾਧਾਹਿੰਗਿ ਹਿਰੁ ਕਾ ਮੁਹੀਆਸ
 ਕਾਸਿ ਜਿ ਮੁਹੀਆਸ ਕੰਤੀ ਮੁਹੀਆਸੀ ਜਾਹੁ ਕਾਸਿ
 ਕੇ ਜਿਹਾ ਮੁਹੀਆਸ ਕਾਸਿ ਮੁਹੀਆਸੀ ਜਾਹੁ ਕਾਸਿ
 ਤਿਪਕਾ ਪਾਠਾਹੈ:-

੧੯੧੨

ਪ੍ਰਭੂ ਕਰੁਣਾ

ਤਾਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਦਿਤ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ॥
ਸਭ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕਰੁਣਾ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਸਭ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਮਿਲਨ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੁਣਾ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਸਭ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥

ਤਾਂ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥

ਸਭ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥
ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਸੁਖਿਨੀ ਕੀ ਦਾ॥

$$\begin{aligned} A &= \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, B = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, C = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, D = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \\ E &= \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, F = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, G = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, H = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

Handwritten text in Devanagari script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a cursive style and appears to be a continuous passage.

Handwritten text in Devanagari script, continuing the narrative or document. The script is consistent with the upper section.

Handwritten text in Devanagari script, possibly a concluding line or a signature.

Dr. J. C. ...
... ..

[This is the number of the ...
Sakhi in the original ... 115.]

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

[The]

...

...

Handwritten text in Devanagari script, likely a title or header, possibly mentioning a date or location.

५७

Handwritten text in Devanagari script, possibly a date or a specific reference.

ਪੰਨਾ ੫੦੦
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਪੰਨਾ ੫੦੦
੦੮

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੫੦੦

Leaf 412 - the last two leaves are: -

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ॥

ਦੇਖੋ ਪਰ੍ਹਾ ਭਗਤ ਤੁਮ ਪਰੇ। ਮਾਥਾ ਮਾਥਾ ਪਾਥਾ ਭੇਦੇ॥
ਮਹਾਨਾ ਇੰਦੀਨਾ ਪਾਥਾਤਿ ਰਹਿਮ।
ਦੇਖੋ leaf 413 begins

ਬਾਨਾ ਅਖੰਡ ਪਾਥਾਤਿ ਪਾਥਾ ਰਹਿਮ। ਨਾਨਕ ਪਰ੍ਹਾ
ਪਾਥਾ ਰਹਿਮ॥ ਜਗ ਤਖਤ ਬੰਨਾ ਪਰ੍ਹਾ ਕਰਤਾਰ।
ਪਾਥਾ ਪਦਾਰੀ ਕਰ ਕਰੀ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਪਾਥਾ ਦਰੀ॥
ਮਹਿਮਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਬ ਕੀਨੀ। ਰਾਮ ਕਰੀਰਾ ਮੰਤਰੀ ਬਿਪੁ
ਕਰੀਰਾ ਕੈ ਪੁਰ ਨਾਨਕ ਭਗਤ। ਮਾਛੀ ਪੈਰ ਤਾਮੀ ਭਗਤ।
ਮਾਥਾ ਤੁਮ ਮਾਤ ਕੋਰ ਮਾਥਾ ਜਾਏ॥ ਪੁਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਗਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੫੦੦

Bya Kalir Parthe, evidently

ਰਿਹਾਇ। ਚੋਰੇ ਦੇਹ ਤੋ ਚੀਰ ਮਾਏ॥ ੩੩ ੩੨
ਮਾਏ ਕੁਠਾਇ ਕਮਾਏ ਕੋ ਕਬੀਰ ਸਨ ਨਾਨਕ ਕਾਈ॥
ਤਮ ਤਮ ਕੋਇ ਪੁਰੇ ਸ ਰਿਹਾਈ॥ ਜਾਖੀ ਸਕੀ ਕੋ ਕੋਟਾਈ॥
ਮਾਏ ਤੇਇ ਮਾਏ ਰਾਕਾ॥ ੬॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਤ ਕੀ
ਮਾਧਿਅਮ ਮਾਨੀ॥ ਉਪਦੇਸ ਵੀਅ ਕਬੀਰ ਚਿਅਮਾਨੀ॥

(i.e. Kalir was Namak's Guru.)
ਸਰਖੰਡ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕਿਓ। ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਧਾ ਮਾਧੇ ਖੋਰ॥
ਤੀਨ ਮਾਧਿ ਪੁਰੁ ਕੇ ਮੰਡਲ। ਮਾਧੇ ਮਾਧੇ ਪੁਰੁ ਨੇ
ਪਕਰੁ ਮੰਡਲ। ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਨਿਸਾਨੀ
ਕੋਰਾ ਕੋਇਲਾ ਪਰਤੁ ਨਿਰਬਾਣੀ। ਤਮ ਕੋ ਜਾਨੀ ਜਾਖ
ਪੁਰੋ। ਤਬ ਨਾਨਕ ਤਮ ਤਪਾ ਸਰਾਏ॥ ੭॥

ਕੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਦ॥

ਮਾਧਿਅਮ ਮਪਨ ਦੇਕੇਕਾਗ॥ ਸਾਖ ਕਬੀਰ ਕੋਰੇ ਬੀਰਾਗ॥
ਤਪਤ ਬੰਧਾ ਜਾਗ ਕਰਤਾਗ॥ ਪਰਬੰਧੇਤ ਪਾਗੀ ਨਿਰੰਕਾਰ॥
ਕੁਠਾਇ ਜੀਲੀ ਜਾਇ॥ ਪੇਨ ਕਬੀਰ ਰਹਿਅ ਸਮਾਇ॥
ਕਬੀਰ ਕੁਠਾਤ ਕੀ ਪਦੀ ਉਰੀ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕੁਠਾਤ ਕੀ॥
ਨਾਨਕ ਪੁਰੋ ਸਨ ਪੁਇ ਬਡ ਕਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਰਸਨ ਸਨਾਹੀ ਨਜੋਰ
ਕਬੀਰ॥ ਅਨਾਨ ਬਾਤਿ ਤਮੁ ਰਿਖਾਈ। ਸਨ ਪੁਰੁ ਰਖੀਧਰ
ਮੇਰੇ ਕਾਈ॥ ੮॥ ਪੁਰੁ ਕੁਠਾਤਿ ਦਾਦ॥

ਤਾਂ ਪਹੁੰਚ ਪੰਗ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ੩ ॥
 ਪਹੁੰਚ ਭਗਤਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇਕ ਰੱਖਾ ਤੇ
 ਪਰਿਜੀਤਾ ਮੇਤਿ ਮੁਖਰ ਬਰਨ ਬੇਖਿਆ ॥ ਮਨ ਨਾਨਕ
 ਤਪਾ ਤੈਨੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ੍ਵੈਰਾਤਾਰ ਦੀ ਬਡੀ ਰਿਸਪਾਏਈ
 ॥ ਬੜੇ ਬੜੇ ਭਗਤਿ ਤੇਇ ਸ੍ਰੀ ॥ ਪਰ ਇਥੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ
 ਨਹੀ ਪੁੱਛਿਆ ॥ ੩ ॥ ਬਡਾ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਕਾਨ ਦਿਨ ॥ ੧੪ ॥
 [What about the sections 10 to 13, evidently
 omitted by copyist of this MS.]

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਮਧਾਨੁ ਰਜਾਇ ਦੇਇ ਭਗਤ ਜੀ ॥
 ਤਾ ਪਹੁੰਚ ਭਗਤਿ ਰਹਿਆ ॥ ਰਜਾਇ ਤਪ ਕਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵੀ ॥
 ਜਗ ਜਾਨ ਤਹਾ ਖੇਨ ॥ ਯਤਿ ਤਪਾਹੀ ਜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤਾਂ
 ਏਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਹਾਹੀ ਜੀਤੀ ॥ ਨਾਨੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨੇ
 ਬਾਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਬੇਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਜਾਖੀ ਤੋ ਰਹੀ ॥ (14/5)

This was the story as written by the
 Kabir Panthi with sentences left out by
 the copyist of this MS.

Somebody later on, ^{at some copyist} introduces the
 the unnumbered 28 leaves & ^{copies} ~~later~~
 them out of some other MS, to interpolate

them in this. Had he taken out these
 leaves from some other MS they would
 have borne some leaf ~~number~~ numbers
 (other than here) but these interpolated
 leaves have no numbers at all.
 The interpolator tried to number them
 & placed the figure 13 at the first
 interpolated leaf, but ^(i.e. 413) soon saw his
 mistake & left off.
 The interpolated leaves began thus: —

ਸਭੇ ਕਾ ਤਿਨ ਪੰਥਨ ਜਗਿਆ। ਤਬ ਨਾਨਕ ਬਾਨਾ
~~ਭੀ~~ ਭਿਖਾਰੇ ਕੇ ਧਾਰੇ। ਤਹਾ ਬਿਸਾਨ ਜੋਕੇ ਮਹਿ ਜਾਇ
 ਜਾਇ॥ ਚੌਰੀਰਾਹ ਦਾਹ॥੨॥ (Mark the word
 Chauridar — a very modern one) ਭਿਖਾਰੇ
 ਪਾਏ ਬਿਸਾਨ ਦੁਆਰਾ। ਤਬ ਭਿਖਾਰੇ ਚੌਕੇ ਚੌਰੀਰਾਹ॥
 ਕਰਿਨ ਤੇ ਹੇ ਤਹਾ ਕਿਸੇ ਪੰਥਾਰੇ। ਰਿਸ ਕਾਸਨ ਚੌਕੇ ਤਹਾ ਧਾਰੇ॥
 ਇਉਂ ਬੋਲੇ ਚੌਰੀਰਾਹ ਤਹਾ ਸਨ ਹੇ ਸਾਧ ਮਾਤੀਤ। ਰਿਖ
 ਮਾਇ ਤਹਾ ਜੋਕੇ ਮਹਿ ਰਿਸਾ ਚਾਪੀ ਧਰਤੀਤ॥
 ਸਾਹੁ ਨਾਨਕੀ ਦਾਹ॥

ਤਬ ਬੈਠੇ ਤਪਾ ਜੁਗੁ ਹੇ ਭਾਈ। ਤਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ
 ਸਹਾਈ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਸੇ ਲਏ ਰਾਗ। ਰਾਮਾਨ
 ਪਹਿਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਰਤਾਰ। ਹਰ ਰਾਜਨ ਕਾਰਨ ਦੀਰ
 ਆਇ। ਤਮ ਖਬਰ ਕੇ ਠਾਕਰ ਪਹਿ ਜਾਇ॥
 ਗੋਨ ਦਰ॥

ਤਬ ਚਿਨ ਜਾਇਕਰਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ। ਹੇ ਪੁਤ ਠਾਕਰ ਬਿਸਨ ਮੁਹਾਰ॥
 ਨਾਨਕ ਠਾਕਰ ਤਮ ਰਬਾਰ। ਹਰ ਰਾਜਨ ਤੇ ਹਰ ਕੀਕਾਰ॥
 ਠਾਕਰ ਦਰ॥

ਤਬ ਠਾਕਰ ਹਮ ਬੈਠੇ ਬਾਨੀ। ਹਰ ਜੋਗੀ ਤੇ ਮਨਿ ਪਿਆਲੀ॥
 ਹਰ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਦਾਸ ਰਾਗ। ਤਾਰੀ ਗਤ ਤੇ ਅਖੀ ਆਗ॥
 ਬੇਗ ਚਿਨ ਨਿਆਉ ਰਾ ਪਾਸੇ। ਤਬ ਹੋਇ ਸੰਪਰਨ ਤਾਰੀ ਆਸੇ॥
 ਪਸੇਰ॥ *the same as in above three lines differently worded*
 ਗੋਨ ਦਰ॥

ਤਮ ਹਰ ਮਨਿ ਅੰਤਰ ਨਹੀ ਕਾਈ।
 ਕਰ ਕਰਨ ਪਰਾ ਗਤ ਪਾਈ॥ ਅਬ ਕਰਤਾਰ ਤਪਤ ਤੁਮ
 ਬਿਸਨ ਬੁਝਾਏ। ਹਮ ਤਮ ਕਰਨਨ ਪੂਰ ਬਨ ਬਨ ਜਾਏ॥
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰ॥

ਤਬ ਨਾਨਕ ਪਾਠੇ ਬਿਸਨ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਜਹ ਬਿਸਮਿ ਜੇਤ ਹਰੀ ਭਾਖਾਰ॥
 ਤਮ ਜਾਇ ਤਪ ਹਰ ਕੰਠ ਜਪਟਾਏ। ਤਬ ਕਰਿ ਰਿਖਾ ਹਰ ਕੰਠ
 ਲਗਾਇ॥ ਹਰ ਰਾਗਨ ਦੇਖਤ ਕੁਏ ਨਿਰਾਜ। ਇਉ ਸਰ

੨੨ ਬੰਧਨ ਨੇਗਾਰਾ॥ ਸਤੁ ੨੨ ਬੰਧਨ ਕੁਮਾਰੇ ਵਿਧਾ
 ਕੀ ਗਾਧਾ॥ ਇਥੇ ਨਰਨ ਦਾਸ ਗਮੀਬ ਵੇ ਕੀਸਾ
 ੫ ਬੰਧਿ ਨਿਗਾਰਾ॥ [Just Kalbir Das. Evidently
 the scene is taken from some Telugidā's
 court. ਕੋਰੀਰਾ in the sense of a peon
 sitting outside the door of a ^{magistrate} officer is
 on such times, he was called ਕੋਰੀਰਾ, ਜਾ
 ਕੋਰੀ ਪਰਾਰ, and in Moghal days ਮੁਰਵੇਗ॥
 The word Chaudidar in this sense has come
 into use in the Panjab only with the
 establishment of courts of Telugidars etc.
 in English times. So clearly this piece
 has been written very recently.]
 by some Telugidār

ਠਾਕਰਦਾਰ:-

ਠਿਕਾਨ ਬੰਧੇ ਬਿਧਨ ਪਰਾਰ। ਤੁਮ ਪਰ ਦੁਇਆ ਕੁਈ ਕਰਤਾਰ॥
 ਤੁਮ ਜਰ ਕੀ ਨਿਜ ਕੁਮਾਰ ਕਮਾਰੀ॥ ਇਥੇ ਤੁਮ ਉਠੀ ਪਰਦੇ ਪਾਈ॥
 ਅਖਤੁਮ ਪਰਤ ਕੁਈ ਮਕਾਸੀ॥ ਤੁਮ ਪਰਾਰ ਨਾਇ ਨਿਰੰਗਨ ਪਾਸ।
 ਕਾ ਪਰ ਪੰਤ ਉਠਾ ਕੇਰੇ॥ ਤੁਮ ਬਿਧਨਾ ਵੇਈ ਪਾਵੇ ਜਗ॥
 (So this Bishāwan Lohā is on a lower level)

ਬੈਰੋਂ ਉਪਰੋਂ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਰਾ ॥ ਤਾਰੀ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ॥ ਪਾਂਰ ॥
 ਕੋਈ ਨਾਮ ਜੋਗਨ ਪਰਮਾਨ ॥ ਤਹ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਰਾ ਉਹਾ ਅਖਰ ॥
 ਤਾ ਪਰ ਸਰਤਿ ਉਹਾਨੀ ਗਾਏ ॥ ਜਗੁ ਰਨ ਸੁਨ ਸਬਦੁ ਮਨਾਹੁ ਦਾਇ ॥
 ਭੀਜਾ ਜਾਇ ਨਾ ਸਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਸ ਬਿਰਖ ਤੋਈ ॥
 ਤਹ ਮਨਾ ਜਾਨੇ ਕੀ ਬਿਧ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁੰ ਸਮੁਦੇਖ ਮਾਪੇ ਮਨਮਾਹੀ ॥
 ਇਥੇ ਬਿਸਨ ਕੋ ਨਾਨਕ ਮੀਤਾ ॥ ਤਹੁ ਈਸਾ ਬੈਠ ਉਜਾਹ ਨੀਤਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥

Mark the language

ਕੋ ਤਹੁ ਸੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਰਾ ਕਰਾ ਮਨਮਾਹੀ ॥
 ਤਹ ਈਸਾ ਠਹਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨ ਰਸਮ ਉਗਾਹਨ ॥
 ਤਹੁ ਤਹਿ ਅਕਰਿ ਬਿਨ ਮੇਲੈ ਤਹਿ ਕੀਰ ਗਨਾਮ ॥
 ਇਥੇ ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਦੇਕ ਕਰ ਠਹੇ ਬਿਸਨ ਦਾਸ ॥
 ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਹਿਮਾ ਦੀਨੀਐ ਪਹੁੰਚਿ ਤਹਿ ਰਸਮ ॥
 ਠਾਕਰ ਦਾਸ ॥

*So Bhagwan
will not kill me*

ਤਹ ਠਾਕਰ ਬਿਰਧਾਨ ਤੋਇ ਕੀਨੇ ਤਹਾ ਨਿਗਾਨ ॥
 ਠਹਿ ਕਹਿਓ ਹਜ ਓਪਰੇ ਤਹਿ ਕਾ ਪੰਥ ਸਾਜਿ ॥
 ਜਗ ਮਾਪ ਮਾਗੇਰਾ ਮੰਨ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਤਖਤ ਖਰਾਇ ॥
 ਤਹੁ ਪਾਧਿ ਮਨਮਾਹਿ ਕੁਰਹਿ ਪਨਾ ਪਾਧਿ ਠਹਰਾਇ ॥
 ਠਾਕਰੀ ਦਾਸ ॥

ਇਥੇ ਨਾਨਕ ਕਉ ਜਬ ਬਹੁ ਈਸਾ ਮਾਪਿ ਬਿਸਨ ਗੁਪਾਸ ॥

ਤਵ ਮਾਮਾਨ ਪੁਰਾਨ ਕੁਏ, ਦੁਟੇ ਸਤੁ ਕੁਰਮ ਕੰਜਾਨ ॥

ਤਹ ਨਰਕ ਬਿਸਨ ਹਜੁਰ ਸਿਓ ਉਪਰ ਰਹੇ ਜਗਰਿ।

ਜਗਾਂ ਜਾਏ ਪਾਕੁ ਮਾਕਾਰਿ ਮਹਿ ਕੁਰਕਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਰ ॥

ਬੰਦਿਤ ਪਾਸ ਮਾਖੰਡ ਗਿਰ ਮਾਤ ਉਚਾ ਮਾਮਚਨਾ ॥

ਤਹ ਬਾਧੇ ਕੰਠਿ ਛੋੜ ਕਰਿ ਮਾਪ ਚੌਢੇ ਮਾਮਾਨਿ ॥

(Here Bishan takes the place of Shree in the original story)

ਧਖੀ ਭੋਰੁ ਰਹੀ ॥ ਪਾਕੁ ਮਾਕਾਰ ਚੜ੍ਹੇ ਕੀ ਚਲੀ ॥

ਜਗਾਂ ਦੁਰਗਾ ਸਕਤਿ ਤੁਹਾਨੀ ਸਕਤਿ ਰੁਪੀ ਸਿਰਜਮਾਨ ॥ ਬੰਦਿਤ

ਛੋੜ ਉਪਰ ਰਹੇ ਤਹ ਕੰਠਿ ਧੀਮ ਨਿਹਾਇ। ਤਵ ਨਰਕ ਪਦਨ

ਸਕਤਿ ਉਧਿ ਪਾਹੇ ਸੁੰਠ ਕੋ ਚਾਏ ॥

ਯੁ. Namak flies through oceans of sea with high waves and through mountains, and then through padan shiv, whatever these words may mean. There were extremely beautiful slave girls, thus.

ਤਹ ਨਰਕ ਦੇਖਿਆ ਖੋਲ ਮਾਪਾਏ। ਮਾਖੰਡੇਰੀ ਮਾਪਾਏ ਗਾਏ।

ਮਾਮਾ ਉਚਾ ਰੁਪ ਸੁਪਾਨਾ। ਰੁਪ ਸਾਜ ਨਿਓ ਦੀਨੈ ਉਕਿਆਨਾ ॥

ਤੁਭ ਦਿਕ ਦੇਰੀ ਹੁਸ ਨਿਕਟੇ ਮਾਖੀ ॥ ਤਿਨ ਮਾਖੀ ਦਿਕ ਕੁਮਰ ਦਿਖਾਈ ॥

(Who is saying this? Namak?)

~~ਪਰ~~ ਰੋਹੀ ਦਰ॥ ਸਜੋਰ॥

ਭਿ ਭਾਰ ਦਿਖਾਈ ਪਾਸਕ ਤਰ ਵੀਨੋ ਮਾਧਿ ਕੁਹਾਰ॥

ਕੁਹਰਿ ਰਿਖਿਓ ਤੁ ਕਰਨੇ ਰੇ ਰਿਓ ਠਾਡਾ ਰਖਾਰ॥

ਪਉੜੀ॥ ਭਿ ਮਾਧਿ ਰਿਖਿਓ ਤੁ ਕਰੇ ਪਰਨਾਮ।

again 1st line
used by Nair

ਰਿਓ ਮਾਧਿ ਤੁਮ ਰਾਗੇ ਧਾਮ॥ ---

ਇ ਸਾਬਰਜਨਗਰ ਪੁੰਨਿ ਅਸਥਾਨਾ॥

ਜੇਹਾ ਰਾਗਾ ਬੰਨੀ ਨਾਇ ਜਿਆਨਾ॥

ਹਰ ਜੇਹਾ ਪਾਸੀ ਮਾਨ ਕਮਾਰੀ॥

ਨਿਸਕਿ ਪਾਤੀ ਰਹਤ ਬਹੁਦਾਰੀ॥

ਜੇਹੀ ਰਹ ਵੀ ਰਹਦਾਨ ਰਹਾਈ॥

ਤੁਮ ਮਾਗੀ ਕੋਈ ਜਾਹ ਨਿ ਧਾਈ॥

Asks Nānak his name & object etc
She repeats herself; and then a second slave
girl speaks; and a third one also

ਰੇ ਮਾਗੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਕਰਤਾਰ॥

ਕਿ ਅਬ ਤੀ ਮਾਰਿਆ ਸਿਤੁ ਤਮਾਰ॥ ---

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦਰ॥ ਸਜੋਰ॥

ਤਬ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸੁਨ ਰੋਹੀ ਪਰਥਾਨ॥

ਮੇ ਭਾਗੁ ਮਾਰ ਕਰੀਮ ਕੇ ਮਾਰ ਜਿ ਰਾਗਾ ਸੁਖਤਾਰ॥

ਮਾਸਤਜਗੁ ਤੇਤੈ ਦੁਆਪਰੈ ਕਲਜਗੁ ਪੁਗਰੈ ਮਾਂਢੇ।

ਹਰਹਰ ਕੇ ਹਮ ਕਰਕੇ ਭਜਨ ਕੀਰਤ ਸਿਦਧਾਇ॥ ਪਉੜੀ॥

ਦੋਹਰ ਜਗਤ ਹਮ ਭਏ ਅਤੀਤ॥ ਹਰਿ ਸਿਧਿ ਝਾਂਪੀ ਨਿਜਪਛਤੁ॥

ਲਓ ਹਮਰਾ ਨਾਨਕ ਪਾਨੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੈ ਏਸ ਅਦਿ ਭਵਨੀ॥

ਹਮਜਾਬਕ ਓਨ ਕੈ ਹਰ ਆਜੰ॥ ਹਰ ਰਸਨਕੀ ਚਿਟਾ ਧਾਨੀ॥

ਤੇਰੇ ਸਿ ਤੂੰ ਸੁਖ ਤੂੰ ਸਿਮਾਨੀ। ਤੀਨ ਜੋਕ ਤੁਮਧਰੈ ਕਰ ਬਾਨੀ॥

ਸਰੁ ਘਰ ਅੰਤਿ ਤੇਰਾ ਪਰਗਾਸਾ। ਤੂੰ ਅਨਖ ਰੁਪ ਹੋਇ ਰਹੀ ਅਕਾਸਾ॥

ਤੂੰ ਜਗ ਅੰਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਸੀ। ਸਗਲ ਖੰਡ ਅੰਤਿ ਜੋਤ ਤੁਮਸੀ॥

ਇਹੋ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਵਿਰਧਾ ਪਰਿ॥ ਤੂੰ ਜਨ ਕੇਰੀ ਇਹ ਸਰੁ ਹੀਰਾ॥

ਅਜੋਕਾ॥ ਤਬ ਕੇਰੀ ਹੋਇ ਕੈ ਰਤੁ ਰੁਜ ਬਹੁਤ ਭਈ ਵਿਰਧਾ ਜ

ਦਰਸਨ ਜੀਉ ਸਿਰੁ ਕਰ ਅਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਕੀਯੋ ਜਗਰਿ॥

ਪਉੜੀ॥ ਫਿਰ ਬੋਲੀ ਕੇਰੀ ਪਰਿ ਸੀਗਾਰਾ॥

ਤੁਮ ਨਿਰੰਘਾ ਨਾਨਕ ਰੁਪ ਯਾਗਾ॥

ਹਮ ਕੇਸਾ ਕੁਸਮੀ ਬਿਨ ਮੋਲੀ॥

ਹਮ ਸਿਧਿ ਮਿਲ ਕਰ ਕਰੁ ਕਰੈ ਜੰ॥

ਮਾਯੇ ਕਰਾ ਜਾਏ ਪਿਆਰੇ।

ਨਿਜ ਰਿਨ ਖੋਲ੍ਹਾ ਖੋਲ੍ਹਾ ਹਮਾਰੇ॥

ਤੀਨ ਜੋਕ ਪਰੁ ਰੁਕਾ ਹਮਾਰਾ।

ਸਰੁ ਹਮ ਕੈ ਕਰੁ ਜੋਕਾਰਾ॥

another
obscure story

ਤੁਮ ਰੇਸੀ ਦੁਹਾ ਰਹਾਸੀ॥

ਅਗ ਬੇਨ ਮਨੁ ਅਪਸੀ॥

ਈਹੋ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮਨੀ॥

ਅਬ ਛਾਡੁ ਪੁਨਿ ਪਿਛਾਨੀ ਪੰਥ॥

ਅਗੇ ਪੰਥ ਬਿਖਾਨੀ ਭਾਸੀ॥

ਤੁਮ ਪਾਠਨ ਕੀ ਨਹੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮਰੀ॥

ਇਹੋ ਕਹੈ ਰੇਸੀ ਤੁੰ ਸੁਨ ਅਤੀਤਿ॥

ਤੁਮ ਜਿਥੇ ਬਾਪਾ ਅਪਨਾ ਰੀਤਿ॥

Of course Nanak politely declines these favours, praises Hari, compares to whom lakhs of Brahmas, lakhs of Maheshwars and lakhs of Vishnu are nothing and can not find his end.

ਇਹੋ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਰੇਸੀ॥ ਅਬ ਗੁਰੂ ਜਿਥੇ

ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਸੀ ਹੈ ਰੇਸੀ॥ ਤੁਮ ਜਾਣੈ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਸਕਤਿ ਮੁਰਸੀ॥

ਤੁਮੇ ਦੁਹ ਦਿਕ ਮਨੁ ਭਿਖਾਸੀ॥ ਸਚੈ॥

ਤੁਮ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪਾਤਿ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਰਹਿ ਪੁਕਾਰੀ॥

ਨਾਨਕ ਰਾਸ ਗੁਰੂਗਾਨੁ ਗੁਰੂ ਮਾਗਤਿ ਭੀਖਿ ਅਪਸੀ॥

ਸਚੈ॥ ਅਬ ਰੇਸੀ ਅੰਤਰੁ ਮਾਈ॥ ਕੀਨੈ ਜਾਇ ਸੁਨਾਸੀ

ਤੇ ਦੁਹਾ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਤੁਮਰੇ ਰਹਿਤ ਪੁਨਾਸੀ॥ ਪਛਿਨੀ॥

So a Devdāsī
tries the Gurm

اور شہزادہ
کیا نہ پای
کے سامنے
آئی

----- ਤਿਸਕਥੇ ਹਮ ਬਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਾਏ।
 ੨੦ ਅਖਿਬਿਰੰ ਜੋਗੀ ਅਨੁ ਨ ਭੁਲਾਇ॥

੨ ਮਾਤਾ ੨੦ ਅਨਥ ਭਕੀਰੰ।

ਜਿਨੁ ਗਿਰਹਨਹਿ ਜਿਓ ਬਾਪੀ ਪੀਰੰ।
 ਪਹਿਨਾ ਏਕ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿਆ॥
 ਗਾਥੇ ਦਸ ਠਾਨਰ ਸਭ ਖੇਖਿਆ॥
 ਵੀਬੀਰੇ ਜੋਗੀ ਰੀਸੇ ਰੇਨਾ।

again the
 Kabir Panthi
 comes in

ਇਕਾ ੯ ਕਦੁ ਇਕ ਕਥੇ ਕੀਜੈ ਬਾਮਨੀ॥
 ਅਰੁਨ ਖੇਨਾ

Copying mistakes

ਇਕ ਕਾ ਕੇਰੀ ਸੁਨ ਮਾਰ ਭੁਧਾਨੀ।
 ਕਦੁ ਇਕਕਥੇ ਕੀਜੈ ਬਾਮਨੀ॥ "ਸਮੇਕ"
 ਸੀ ਭੁਧਾਨੀ ਦਾਨ॥ ---- ਪਉੜੀ॥

ਜੀ ਬਾਤੁ ਜਬ ਸੁਨੀ ਭੁਧਾਨੀ। ਤਬ ਛੇਤੁ ਧਿਆਨ ਬੇਗ ਸਿਖਾਨੀ॥
 ਤਬ ਅਖਿ ਤਪੇ ਕੇ ਰਹਨ ਧਖਾਰੇ। ਦਾਰ ਦਾਰ ਤ੍ਰਿਏ ਗਈ ਬਜਿਗਾਰੇ॥
 ਤਬ ਨਾਨਕ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜੰਗਈ। ਤਸੁ ਗਾਥਿ ਬਾਪੁ ਕੀ ਠਾਨੀ ਭਈ॥
 ਫਿਰ ਕਹਿਓ ਤਪਾ ਤੁਮ ਜੰਗੇਰੇ ਪਿਆਰੇ। ਤਪ ਜੋਗੀ ਕੇਤੀ ਪਹਿਗਾਰੇ॥

ਫਿਰ ਭੁਧਾਨੀ ਦਾਨ॥ ਇਕ ਕਾ ਕੇਰੀ ਭੁਧਾਨੀ ਸੁਨ ਤਪਾ ਤਬ ਰਾਖਨ ੨ ਖੋਲੀ

ਹਿੰ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਬਾਹਰ ਸਰਬ ਹਰਿਆ ਭੰਰਪੁਰਿ। ਪਈ ਹੈ
 ਤਬ ਬੋਲੀ ਦਰਸਾ ਸੁਨ ਦਰਦੇਸੰ। ਹਿੰ ਉਤਾ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਰੇਖ॥
 ਅਬ ਉਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਇ। ਸੋ ਪਹੁੰਚੈ ਨਿਧ ਅਪੰ ਨਖਾਇ।
 ਹਰ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭਿਛਿਆ ਕਰਨਿ ਦੇਈ। ਤਿਧ ਕੰਠਿ ਕੋਈ
 ਨਾ ਅਕਤਿ ਕੋਈ।

ਤੁਮ ਸਰਬੰਠ ਕਾ ਤਜਤ ਬਿਆਲਾ॥

ਤਮ ਗਿਠਿ ਬਾਪਤ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਾਮਾਨਾ॥

ਤਮ ਚੰਨੁ ਜੈ ਪਾਸਨ ਸੰਠਹ ਫਲੈ॥

ਮੁਖੇਸੀ ਕੰਠਿ ਕਰਹ ਕਬਲੈ॥

ਤਮ ਈਗ ਬੰਠੇ ਸੁਨ ਕਾਧਾ॥

ਸਤੁ ਪਰ ਅਪਨਾ ਹਰਾ ਚਲਾਵਾ॥

ਇਹ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕਰਿ ਈਸਰੀ ਪਾਸੰ।

ਈਗ ਬੰਠੇ ਰਹਾ ਬਿਸਰਾਸੰ।

ਅਧੇ ਮਗ ਸੁਨ ਦਰਤਾਗ।

ਠਕਾ ਕਰੁ ਨਾ ਧਰਾ ਦੰਗ॥

ਤੁਮ ਪੁੰਠਹ ਤਪ ਇਥਿ ਕਰੈ ਭੁਧਾਨੀ॥

ਅਬ ਈਗ ਬੰਠੇ ਰਹਾ ਪੁਭੁਗਾਨੀ।

Book a
 leaf
 proposal

ਦਿਖਾਇ ਰਾਗ
 ਗੁਣਿ ਰਾਗ
 ਮੁਖਿ ਰਾਗ
 ਕੰਠਿ ਰਾਗ
 ਪਾਸੰ ਰਾਗ
 ਚਲਾਵਾ ਰਾਗ
 ਬਿਸਰਾਸੰ ਰਾਗ
 ਦਰਤਾਗ ਰਾਗ
 ਧਰਾ ਦੰਗ ਰਾਗ
 ਭੁਧਾਨੀ ਰਾਗ
 ਪੁਭੁਗਾਨੀ ਰਾਗ

So back to Bachkult

ਨੀ ਉਤਰ ਬੈਠੇ ਸਿਪਾਹੀ।

ਸਕਤ ਬੈਠ ਹਿਰੇ ਸਿਓ ਰਾਹੁ॥

ਫਿਰ ਉਤਰ ਬੈਠੇ ਪੈ ਸਿਆਹੀ॥

ਅਬ ਤੁਮ ਪਾਹੁ ਪਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ॥

ਇਕ ਕੀ ਉਦਾਸੀ ਕਥਾ ਆਪਾਰੀ॥

ਮਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮਨ ਬਿਚਾਰੀ॥

ਫਿਰ ਰੁਕਾ ਦਰ॥

ਫਿਰ ਰੁਕਾ ਬੈਠੀ ਮਿਥ ਕੇ ਬੈਠਾ ਲਹਰ ਪੀਰੀ॥

ਸੁ ਯਹਿ ਸਿਧਾਸਨ ਕੁਰਹੀ ਕੁਧਰੇ ਜੋਤ ਮਾਰੀ॥ ਪਰਿਸ਼ੀ॥

ਫਿਰ ਬੈਠੀ ਰੁਕਾ ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ। ਤੁਮ ਤੇ ਫਰੇ ਤੁਮਤ ਨਿਰਕਾਰੇ॥

ਤੁਮ ਤੁਮ ਕੇ ਦਾਤਿ ਕਰਾ ਤੁਮ ਜਾਦੋਰ॥

ਜੇ ਮਾਨਾ ਸਰੁ ਭੇਰ ਬਤਾਰਾ॥

The point out the great difficulties of the way.

ਅਬ ਰੁਕੇ ਸਿਧਾਸਨ ਮਿਸਰਤਾਨਾ। ^{unaccountable &} ~~where~~ Brahman &

Maheśwara + Shiva + Muni, and who was

he to reach ਪਰ ਰਾਖਾਮੀ। ਕੀ ਰੁਕਾ ਮਨ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ॥

ਮੀ ਆਪਿ ਮੇਰਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੀ॥ ਸਰੋਰ॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ॥ ਮਨਦੇਵੀ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਿਆਸੀ॥

ਮਨਦੇਵੀ ਤੁਮ ਪੈਰ ਆਪਾਰੀ॥

4. Nanak praises Durga &
Devi then gives Nanak her blessing

ਹਿਰ ਸਕਤਿ ਕੀਤੀ ਸਨ ਨਾਨਕ ਦੇਵ।
ਤੈ ਘਰਿਓ ਤਰ ਸਾਜਿਓ ਮਰਿਓ॥

یعنی نام نہاد ساجہ
دلو گدگدایا ج
پہ ساجی کی گئی

ਅਧ ਤੁਮ ਉਪਰ ਬੇਗ ਸਿਧਾਰ॥
ਸਾਖੀ ਸਭੈ ਸੋਧਿਓ ਸਾਰ॥

ਤੁ ਜਾਇ ਤੁਮ ਰਹਨ ਨਦਾਰੇ।

ਤੁਭ ਗਿਰੇਰੀ ਸਾਧਿ ਕੀਤੀ ਨਗਾਰੇ॥

More conversation covering several pages follows

+ Devi tells Nanak what the gods' palace
~~look~~ looks like & what it is made of

5. Nanak says ਤੇਰੀ ਠੈ ਠੰਜਲੀ ਜਗਤ ਭਿਯਾਨਗਰ।

ਤਮ ਤੁਭੇ ਕੀਰ ਪਤੰਗੇਰੇ ਤੁ ਅਸੀ ਸਿਰਦਾਰ॥

ਇਥੇ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਨਾਨਕ ਤੁਧਾ ਕੇਜੇ ਨਿਰੰਜਨ ਧਰਮ।

ਸਾਖੀ ਸਾਧੇ ਤੇਰ ਰਜੀ॥

Niranjana's Naubat Khana & palace
are described in poetic language

described ਪੁੱਤ੍ਰ & ਮਹਾਪੁੱਤ੍ਰ

ਜਾਖੀ ਹੋ ਰਹੀ॥

i.e. stages
of travelling

Sach Khand is described.

gurm presents himself before Nirankar

ਤਬ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਹ ਕਰਤਾਰ।

ਰਸਮ ਰੀਤ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਹ॥

ਤਬ ਹਰੁ ਹਰੁਰ ਹਰੁਰ ਬੁਝਾਏ।

ਤਹ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਬਰਨਨ ਸਿਓ ਜਾਏ॥

ਇਥੇ ਫੇਰ ਤਪੇ ਕੰਠਿ ਮਾਧਿਅਮ ਹੋਈ॥

ਦੀਤ ਮਦਰ ਨਿ ਪੁਰਸ਼ਾਨ ਕੇਈ।

ਏਕ ਕਬੀਰ ਨਿਕ ਭਗਤ ਰਮਾਗ।

ਹੋ ਮਾਠ ਪਾਤਰ ਸੇਵਕ ਕਰਤਾਰ॥

ਮਹਿ ਤਮ ਤਮ ਮੈ ਕਛੁ ਭੇਰ ਨ ਗਈ।

ਤਮ ਨਿਸ ਬਾਸੀ ਤਮ ਸਿਓ ਨਿਰ ਨਾਈ॥

God praises Nanak's devotion

ਤਮ ਹਮਰੇ ਪਾਸੇ ਨਿਕ ਬੰਦੇ।

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਕਾਰੇ ਫੇਰੇ।

ਮਾਥ ਤਮ ਫੇਰ ਜਗਤ ਮਹਿ ਜਾਵੈ॥

ਤਹ ਨਿਰਮਲ ਸਭੀ ਭਗਤ ਕਮਾਵੈ॥

Kabir
keeth
afaan

1 2
 ਫੇਰ ਸਾਖੀ ਸੁਬਰੇ ਵਰਤੁ ਵਰਤਾਰ।
 ਜਿ ਸਾਧਨ ਜਗਤ ਕਾ ਤੇਰੇ ਉਚਾਰ।
 ਜਬੇਰਾ ਦੇਰੇ ਮਾਧਾ ਤਮ ਪਾਖੀ।
 ਤਬ ਤਮ ਪਾਧਾ ਪਰ ਮਾਥਿ ਨਾਖੀ॥
 ਇਉਂ ਤੇਰੇ ਮਾਥਿਆ ਮੰਤਰ ਕਾ ਤੇਰੇ।
 ਤਿਸੁ ਕੇਉ ਰੀਝ ਜਗਤ ਕੁਰਖੁ ਮੋਈ॥
 ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕਾ ਤੇਰਾ ਪੰਛਾਨਿਆ ਕਾਇਆ ਪਰ ਨਿਰਕਾਰ।
 ਤਬ ਚਿੰਨ੍ਹੇ ਜਗਤ ਕੇ ਨਿਰਕਾਰੇ (ਗੁਰ) ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ॥
 Is he the writer who is making himself
 a slave.

God gives Nanak his last blessing &
 said ਮੰ ਪਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਸੇਸਰ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਸੇਸਰ॥
 Gurm Nanak then ਜਬੇਰ ਵਾਹੀ ਉਹ ਉਹੀ
 ਸੁਨਿ ਵਡਾ ਮਾਖਾ ਸਭਿ ਕੇਰਿ ---

ਸਿਫਤੀ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰਾਗ।
 ਨਾਨਕ ਸਨ ਸਦਾਹਨ ਜਾਗ॥
 ਪਉੜੀ॥ ੨੦ ਨਾਨਕ ਜਬ ਕੁਏ ਦਿਆਨਾ।
 ਤੇਰੇ ਗੁਰ ਮਾਪੇ ਕੀ ਬਖਸੀ ਮਾਨਾ॥

ਗੋਰਾਮ ਮਾਧੁਨਰ ਬਖਸੀ ਕੀਨਾ॥

ਜੇਹਿ ਗੋਰਿ ਸਿਫਤੀ ਕੇ ਪਿਨਕਾ ਕੀਨਾ॥

ਯਕ ਰੂਮ ਤੁਧ ਓਨਰ ਸਿਧਾਰੁ

ਤੁਧ ਨਰਕੇ ਦਿਨ੍ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰੁ॥

So that
explains
the
meaning
of the
verse -
16/3/6

ਇਥੇ ਕਹਿ ਕਿਸਾਨਾ ਗੋਰਿ ਰਖ ਪੰਦ ਕੀਨੀ।

ਤੁਧ ਨਰਕ ਤਪਾ ਕੇ ਮਾਧੀਨੀ॥

ਤੰਨ੍ਹ ਨਰਕ ਕੀ ਪੰਕਰ ਕਹਿਮਾਂ। ਪੁਨਿ ਓਹੀ ਓਨ੍ਹਾ।

ਸਤ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁੰਖ ਨਿਰ ਕੁਥ ਨਿਰਦੋਰ॥ ਅਰਾਜ

ਮੁਕਤਿ ਮਨੁ ਨੀ ਜੀ ਤੰਨ੍ਹ॥ ਸੁਰ ਪਰਚਾਰ॥ ਕਪੁ।

ਮਾਰ ਜਰ ਜਗਦਾਰ॥ ਤੀ ਜੀ ਜਰ॥ ਨਰਕੇ ਤੰਨ੍ਹੀ

ਮਰ।

ਤਥੇ ਬਹੁਤ ਕਿਰਪਾਨ ਤੇ ਲੁਧਾਈ॥ ਜਗਤ ਓਕਾ

ਕੀ ਕਾਰ ਫਰਾਹੀ॥

ਇਹ ਤਾਸ ਜੇਹੁ ਠਾਢੇ ਤੇ ਕੀ ਪਨਾਮ ਜਗਤ।

ਭੀ ਪਰ ਖੰਡ ਤੇ ਉਤਰ ਕਰ ਪਾਠੇ ਪੂਰੇ ਪਾਮ॥

ਜੇਹਾਂ ਤਖਤ ਨਿਰੰਜਨੀ ਜੇਤ ਮਹਾਪੀ ਤੇ॥ ਕੋਟ ਕਾਨਜਿਓ

ਨਿਰਾਜਾ ਮਾਧੁਨ ਕੁਮਰੇ॥ ਤਹਿ ਮਾਧੇ ਮਾਧ ਨਿਰੰਜਨ

ਜੇਹੀ ਦਿਕਸ਼ਾ 3ਖਤ ਪੁਰ ਵੰਡੇ ਕਾਜਤੇ ॥ ਮਰ
 ਕੁਰਤ ਕੇ ਨਗਰੇ ਅਨਾਹਤ ਕੁੰਨਕੀਏ ॥ ਮਰ
 ਮੰਜੇ ਸੀ (ਮੰਜੇ ਸਾ) ਕਾਂਢਿਓਰ ਤੋਤਾ ॥ —

ਨਿਕਾਰ ਨੇ ਵੰਡ ਨਾਨ ਨਾਇਕਾ ॥ —
 dash three leaves on last numbered
 leaf are:

ਸਭੇਰ। ਸਭ ਮੰਡ ਕੇ ਰੇਖ ਕਰ ਨਾਨਕ ਕੁਇਓ ਨਿਗਨ ॥
 ਜਾਹਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧਿਕਾ ਸਿਓ ਫਿਰ ਦੇਰੇ ਪੁਇ ਮੰਡਨ
 ਕੇ ਕਰੀ ਸਾਜਨ ॥ ਪਛੀ ॥ ਸਭ ਮੰਡ ਤੇ ਨਾਨਕ ਫਿਰੇ
 Here it ends suddenly. It shows
 the leaves have been taken from
 same of the MS ^{leaves involved} which had not yet
 been numbered.

9
 ੮ ੯ ੭ ੮ all variations of
 figure 8—

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥

ਗੁਰ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ॥੧॥

ਪਿਆਉ ਬਿਹਿਗਮ ॥

ਗੋਸਟ ਬੋਧ ਨਾਨਕੀ ਕੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨ ਤੇਈ ॥

ਤਦ ਪਰਤੀ ਮਾਕਾਸ ਕਿਛੁ ਨਹਿ ਸੀ। ਪਉੜ ਪਾਈ ਸੁਯੋਗੀ

ਗੁਰਿ ਸੀ। ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਆਰਾ ਸਾ। ਏਕ ਸਭਿ ਰੁਝਿਤਾਨੀ

ਜਗ ਦਰਤਾਗੁ ਹਰਿਤਿਆ ਦਿਆ ਗੁਰ ਪਰੇ ਤੇਰੇ। ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ

ਦੁਨੀ ਕੁਰਬਾਨੀ। ਤੀਨ ਮਾਗਸ ॥ ਰਹਿਯਾ ਅਕਿਬਰ ॥ ਪੰਜਵਾਂ

ਦੇਸਾਰ। ਦਿਖਾ ਓਰਦਾਰ। ਇਹ ਪਰੇ ਗੁਰ ਤੇਰੇ। ਬਿਲੁਸਾਣੇ ਦੇ

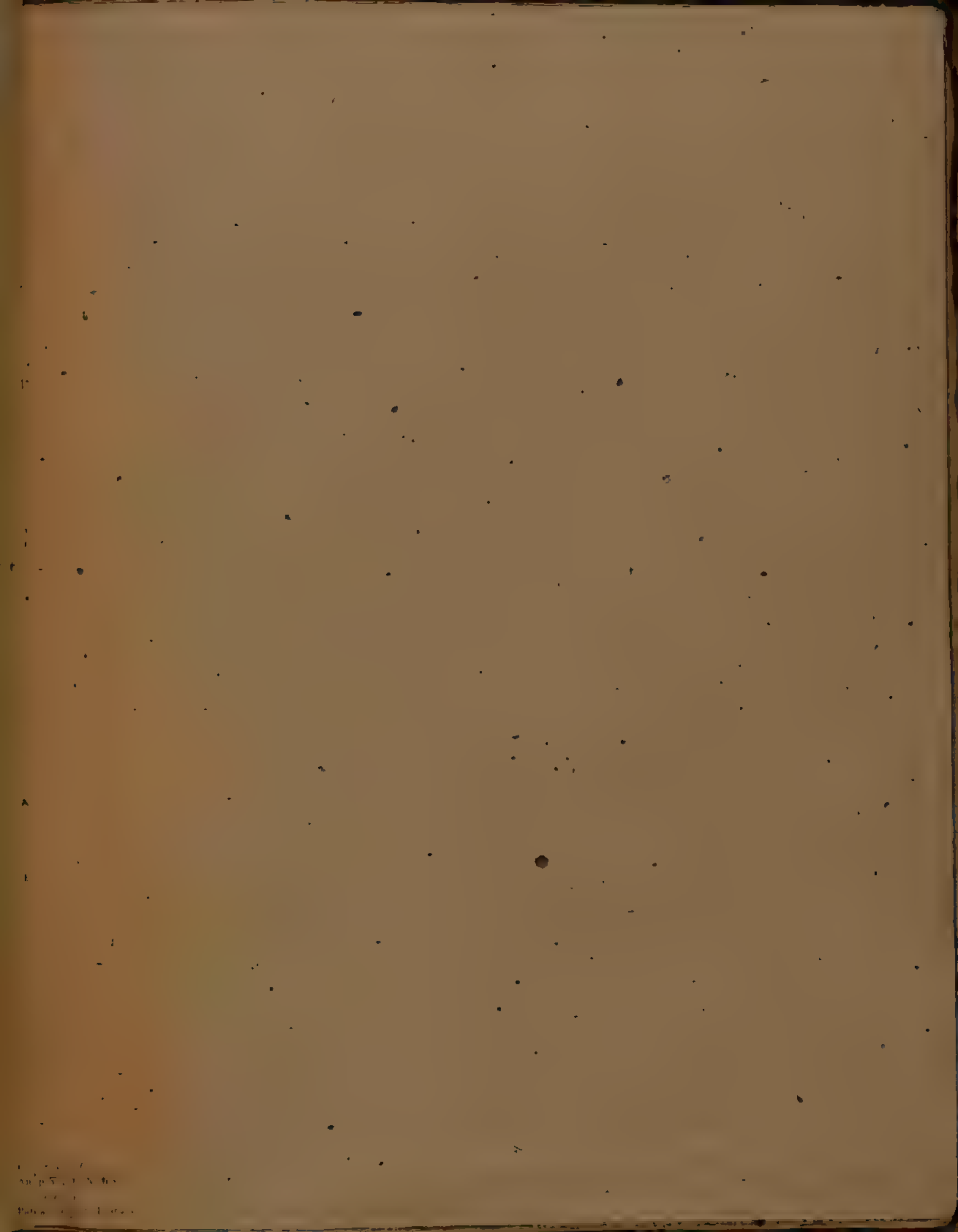
ਸਾਤੀ। ਮਾਰੇ ਪਉੜੀ ਬਨੀ ॥ ਸਰੋਬ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ

ਪਰਤ ਪਰਤ ਮਾਦਰ ਨ ਵੇਈ। ਜੇਬ ਮਾਨਰ ਹੋਏ ਸਨਤਤ

ਰਸ ਤੁਯੋ ਤੇਰੇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ॥

ਦੁਸਰ ਮਾਦਰ ਨ ਕਰੇਨੇ ਸਾਰ ॥ ਏਕੇ ਤੇ ਏਕ ਸਭ ਸੇਈ ॥ ਸਾਪ

ਸਾਪ ਦੁਸਰ ਮਾਦਰ ਨ ਵੇਈ ॥

1871
1872
1873

Some MSS (Gurmukhi) worth seeing
in the Punjab University Library

Accession No.	Name
407	His by Gurdas
408	History of Ranjit Singh
✓ 422	Extracts from Adi Granth 1777 A.D. 1834 S.
540	Bihari Satsai
✓ 549	Kissa Kamrup Kamlata'
558	Rajal by Sundar
✓ 821	Parehian of 10 Gurus
1020	Ragnala
827	Chanda by G. Gohind Singh
839	Astavakra
909	Jog Vaseshita
✓ 4251	Bani of 10th Guru
✓ 4612	Gurbani
4687	Bhauwar Samrita
6016	Jnana
18448	Prava Sangali

Ch Singh

M-5633

100

101